

та дѣятелностъ и са уягчаваме въ специалното знание. Ако важността на языкознанието често са прѣвувеллчава, то е само отъ това гдѣто това знание са е считало само по себѣ си и като цѣль; а като орѣдие въ рѣцѣтъ на умния мислителъ, языцитѣ сѣ неопеними. Тѣй наричанъ Сѣщъ специалистъ е винаги чловѣкъ *ограниченъ*; по лошо, той въ извѣстенъ смислъ е човѣкъ *искусственъ*. Креатурата създаването на техническитѣ навици и специалнитѣ свѣдѣния, е еднакво далечъ, както отъ великитѣ природни истини, тѣй и отъ здравето влияние на чловѣческото общение. Такъвъ специалистъ — ако ще би билъ той и отъ най способнитѣ — играе ничтожна роль въ обществото, за това, защото, чловѣчността си той заровилъ въ занятието си (професията си); той е кожевникъ (табакъ) и умѣе да хортува само за кожи; той е ученъ, който мириши на книжна плѣсенъ, както закоренилия пушечникъ (пушачий тютюнъ) на тютюнъ. За това вмѣсто да ся хвърля въ чисто специалното занятие, младѣжа ще стори по добрѣ, ако почне да избѣгва, до колкото е възможно, затѣпяющето влияние на ученното занаятчийство. Успѣ-ще той да успѣти на себѣ си заедающата сила на чисто специалната дѣятелностъ. Нека той по добрѣ разперя весело крилѣтъ си въ по пространна сфера, до гдѣто може.

*За туй е и младостта, за да можемъ ний
Свободно крилѣ си да распустимъ,*

И да мразимъ и да любимъ!

(Гете.)

А който, прѣзираещъ общото образование, би пожелалъ да насочи ума си исклучително на изучаването на коя-да-е специалностъ, на тогова нека са каже, че подобно изучение, колкото пълно и основателно и да би било то, никакъ не е въ състояние да го запознае съ всичката областъ на неговата специалностъ, че най точното знание на тѣзи специалностъ нѣма да го освои съ най интересната и най важната часть на занятието му, именно съ тѣзи часть, гдѣто